

Sadržaj:

Ljudski resursi, organizacija i specifičnosti u javnom sektoru.....	2
-Organizacija i specifičnost u javnom sektoru.....	4
-Organizacija kao ljudska tvorevina.....	5
Motivacija, napredovanje i radno angažovanje kadrova.....	7
-Klasifikacija proučavanja organizacija.....	11
Pojam, vrste i metode koordinacije.....	12
Menadžerska koordinacija i upravljanje grupama.....	13
-Šta je grupa ? Radna definicija.....	13
-Tipovi grupa i zbog čega se one formiraju.....	14
Literatura.....	16

Ljudski resursi, organizacija i specifičnosti u javnom sektoru

1.1 Ljudski resursi

Ljudski rad se može definisati sa više stanovišta: tehničko-tehnološkog, ekonomskog, filozofskog, pravnog i sociološkog. Sa tehničko-tehnološkog aspekta, ljudski rad se posmatra u kontekstu čovekovog prisvajanja prirode, ali i sa stanovišta sposobnosti čoveka da izradi i racionalno u procesu rada koristi oruđa za rad.

Ekonomisti su definisanju ljudskog rada pristupili proučavajući ljudski rad kao društveno proizvodnu aktivnost. U kontekstu ovog pristupa ljudski rad najčešće određuju kao svesnu, planiranu ljudsku delatnost koja ima za cilj da priredi materije iz prirode i prilagodi ih tako da mogu zadovoljiti ljudske potrebe.

Klasična sociološka definicija pojma rada govori o radu kao o socijalnoj funkciji koja se vrši uz saradnju radnika i kapitalista.

Razlikujemo dve osnovne podele rada. Jedna je podela rada na fizički i umni, a druga je podela na proizvodni i neproizvodni rad.

Često se fizički i proizvodni rad poistovećuju kao i umni i neproizvodni rad što je neprihvatljivo.

Fizički rad predstavlja rad u kojem čovek upotrebljava pretežno svoje fizičke sile i sposobnosti za obavljanje određenog rada.

Međutim, u tom procesu čovek mora da koristi i svoje intelektualne sposobnosti.

Isto tako, intelektualni (umni) rad je rad kojem čovek koristi pretežno svoje umne snage i sposobnosti. Konačno, razlika između ove dve vrste rada je u sledećem: da li je predmet čovekovog rada, čovekove svrsishodne delatnosti, promena (prisvajanje) materijala iz prirode ili je u pitanju rad kojim se postižu određena znanja koja omogućavaju bolje obavljanje fizičkog rada.

Proizvodnim radom u užem smislu reči može se smatrati samo onaj rad (bez obzira da li je umni ili fizički) koji se obavlja u procesu materijalne proizvodnje. Svaki fizički rad nije obavezno i proizvođačan. Na osnovu iznetog, rad u komunalnim i uslužnim delatnostima nije proizvođačan ali je društveno koristan i opravdan. Isto tako, ni svaki umni rad nije obavezno neproizvođačan. Svaki intelektualni rad koji kao tekući ili minuli doprinosi neposrednom proizvodnom radu i omogućava da ovaj bude uspešniji, mora se smatrati proizvodnim radom. Od svih vrsta čovekovog rada svakako je najvažnije čovekov proizvođačan rad. Predmete na koje nailazi u prirodi čovek mora da menja i prilagođava svojim potrebama, čak i ako se radi o ubiranju gotovih plodova. I u celini gledano, saobražavanje predmeta iz prirode svojim potrebama čovek postiže radom, pri čemu troši izvesnu energiju i koristi podesno oruđe. Količinu energije i vreme koje će utrošiti prilagođavajući predmet svojim potrebama zavise, u prvom redu, od njegove umešnosti u radu, oruđima kojima se služi i načina kako pristupa poslu. Čovek mora da radi da bi se održao u životu, „zato je rad celishodna delatnost čoveka, kojom on obezbeđuje svoju egzistenciju“.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com